

ESPAI DE REFLEXIÓ

L'esoterisme dels mercats per Aitor Antolín

L'ésser, l'essència de les coses, sempre s'ha considerat quelcom de misteriós, d'amagat, des de temps antics. Així mateix, el nom, el veritable nom d'una cosa, d'un ésser, que es considerava atorgava una influència "sobrenatural" a qui el coneixia, sobre aquella cosa o ésser. Per això, l'Essència, com el Nom Veritable, era allò ocult, el Misteri.

Avui dia, que descreiem de tot, talment no pensem en essències misterioses, però vet aquí que en realitat sembla que forces ocultes dirigeixen el món. No en sabem el nom, i per això se les anomena "els mercats", entitats gairebé totpoderoses que poden enriquir a algú o enfonsar països sencers amb només el canvi d'uns dígitos en un fitxer d'Excel, com deia un *gurú* economista fa poc en una tertúlia televisiva. - Qui són aquests ens? respostes vanes, simplismes, es diuen en veu baixa per aquí o per allà: els inversors, els estalviadors, els capitals, especuladors, grans fortunes...

Talment, es ve a reconèixer, aquells que van originar la crisi, el Principi suprem del caos present, els "culpables" (perquè sempre hi ha d'haver uns culpables...). Però no pas aquells que han de pagar per la crisi, perquè en realitat, com tota entitat o principi primer que s'oculta, els seus camins són inescrutables. El *primum mobile* d'Aristòtil, era ell mateix immòbil. Els mercats del deute, són, ells mateixos, intocables a l'hora de cobrar aquests deutes – el deute no sembla afectar-los, perquè ells mateixos el van crear *ex nihilo* (del no res). I ells mateixos són qui, per mitjà dels bancs centrals, poden crear massa monetària *a voluntate*, posant en marxa la màquina màgica de fer bitllets – o bé modificant fulls de càlcul informàtics, com hem assenyalat abans. Tot és crèdit, és a dir, tot depèn de la credulitat dels qui s'insereixen en un determinat sistema de creences. El suport material, la producció, realment fa temps que és quelcom secundari... Talment, en aquest context, caldria reflexionar si no ens fa falta una certa dosi d'ateisme econòmic...



Associació Sociocultural del Voltreganès:
QUÈ S'HI POT FER
CASA MUSEU del VOLTREGANÈS
Passeig Comtes de Lacambra, 3, VINYOLES
www.cmv.cat asc.queshipotfer@gmail.com
tel. 646193140 - 616572197 - 649704410

CASA MUSEU
DEL
VOLTREGANÈS

BUTLLETÍ INFORMATIU
ASC. QUÈ S'HI POT FER
Nº XV **Maig 2012**
Sant Hipòlit i Masies de Voltregà

LA CASA MUSEU DEL VOLTREGANÈS ES TRASLLADA!

La Casa Museu del Voltreganès ha canviat de seu, passant a ubicar-se al nº3 del Passeig Comtes de Lacambra, a Vinyoles. En el nou espai, també seu de l'ASC "QUÈ S'HI POT FER", continuarem amb les nostres activitats i tallers actuals, a la vegada que esperem poder millorar i ampliar la nostra oferta i donar un impuls important a la vida cultural del Voltreganès. Agraïm a l'Ajuntament de Masies de Voltregà que ens hagi donat aquesta oportunitat, i

**CONVIDEM A TOTA LA POBLACIÓ DE
VINYOLES I DE TOT EL VOLTREGANÈS A LES
JORNADES DE PORTES OBERTES DEL NOU
ESPAI, EL PROPER DIA 8 DE JULIOL (de 5 a 8
de la tarda), AIXÍ COM FEM UNA CRIDA A
TOTHOM QUE VULGUI COL-LABORAR EN LES
NOSTRES ACTIVITATS I A PARTICIPAR EN
ELS NOSTRES TALLERS.**

Des de principis d'enguany, es va plantejar cada vegada més la necessitat de portar la Casa Museu a un nou espai que possibilités una racionalització de l'exposició i oferir una millor qualitat en els serveis i activitats de l'ASC del Voltreganès "QUÈ S'HI POT FER". Aprofitant la oportunitat que ens brindava l'Ajuntament de les Masies de Voltregà, es va prendre una determinació i ens vam posar mans a l'obra (i mai millor dit). Amb gran esforç i sacrifici, però a la vegada amb l'entusiasme habitual dels membres i voluntaris de l'Associació, vam traçar els plans de disseny per al nou espai, que havia de recollir l'essència de la Casa Museu del Voltreganès, però alhora s'havia d'adaptar al nou local a les Escoles dels Comtes de Lacambra, a Vinyoles.

L'acondicionament del local i la distribució dels espais s'han anat acomplint en un temps gairebé rècord, donades les condicions i els recursos de que disposem – bàsicament, de les nostres pròpies mans i de l'ajut de tot aquell que pogués aportar quelcom d'utilitat.



A la vegada, s'ha aconseguit de no haver interromput la realització dels nostres tallers, pràcticament. Adaptant-nos com hem pogut a espais provisionals, ens plau assenyalar que l'assistència d'usuaris dels tallers de restauració i pintura no s'ha vist afectada pel trasllat. Òbviament, sí que s'ha hagut d'interrompre l'exposició museística, però esperem que el canvi hagi valgut la pena i que els visitants puguin gaudir de manera encara més efectiva del nou espai.

La necessitat i l'oportunitat d'un canvi

En el moment que es va concebre la Casa Museu del Voltreganès, ja a la seva ubicació original, una qüestió clau fou la necessitat d'espai i d'unes instal·lacions adequades. Vam haver de fer de les dificultats virtut i adaptar-nos a allò que ens permetien les nostres capacitats. El local original tenia avantatges – principalment, ésser una casa original datada del període en que es centra l'exposició – però també hi havia grans mancances. Aquesta problemàtica es veié, talment, més agreujada pels moments de crisi general que viu avui dia la nostra societat. Tanmateix, sempre es va tenir present la necessitat de futures feines de millora per poder adequar el local a les exigències dels museus de la Generalitat i a aquelles característiques fonamentals que tot museu modern ha de posseir. Les limitacions del local i de la nostra situació eren, no obstant, força importants i un veritable handicap de cara al futur.

L'oportunitat que ha significat el nou espai a Vinyoles ens ha permès fer un important pas endavant, i creiem que aquella necessària feina per a l'establiment d'un museu modern i preparat per al seu reconeixement (més enllà del reconeixement com a col·lecció del que ja gaudíem oficialment) ara ha de prendre una empenta considerable. De fet, les possibilitats de treball que ens ofereix de cara a una amplificació i millora de les nostres activitats ens fa replantejar des d'un principi les línies que hem de seguir i que ens han de portar precisament a aquell reconeixement i a consolidar-nos com un servei d'interès per a la població i un benefici tangible per als municipis voltreganesos, que és el que sempre hem tingut intenció de ser des que es va concebre el projecte de la Casa Museu.

Equip de la Casa Museu del Voltreganès.